

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1494 van 30 augustus 2016
in de zaak RvVb/1415/0543/SA/0523

In zake: de heer **Marcel GREGOIRE**, wonende te 3700 Piringen-Tongeren,
Tomstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Chris SCHIJNS
kantoor houdende te 3600 Genk, Grotestraat 122

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de heer **Dominique GROOTAERS**
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steven VAN GEETERUYEN
kantoor houdende te 3700 Tongeren, Achttiende Oogstwal 17 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 13 mei 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 2 april 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren van 19 december 2014 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren van 19 december 2014 haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Tongeren, Tomstraat 34 en met als kadastrale omschrijving afdeling 17, sectie B, nummer 376A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 september 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en haar advocaat Chris SCHIJNS en de heer Tom LOOSE, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert, bij regelmatige oproeping, de afwezigheid van de tussenkomende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Dominique GROOTAERS verzoekt met een aangetekende brief van 22 juni 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 17 augustus 2015 de tussenkomende partij toegelaten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is echter alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 22 september 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een hellende oprit naast het huis (110m²) en het herstellen van de talud aan de zijde van de linkerbuur zoals voor de bouw van de woning”*.

Dit is een nieuwe aanvraag voor de aanleg van de hellende oprit, omdat een eerste aanvraag op 7 februari 2014 geweigerd werd omwille van een betwisting door de aanpalende eigenaar met betrekking tot de correcte weergave van de perceelsgrens en het ontbreken van een door een beëdigd landmeter opgesteld opmetingsplan.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgesteld gewestplan 'St. Truiden - Tongeren', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek dient de verzoekende partij het enige bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren verleent op 19 december 2014 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

" ...

Op 07/02/2014 werd een vergunning aangevraagd voor het aanleggen van een hellende oprit naast de woning en het herstellen van de talud aan de zijde van de linkerbuur, zoals voor de bouw van de woning. Een weigering werd afgeleverd met als motivatie dat de exacte ligging van de perceelgrens belangrijk is om een correcte ruimtelijke afweging van het dossier te maken. Er werd gevraagd om een nieuw dossier in te dienen waarbij een opmetingsplan wordt gevoegd, opgemaakt door een onafhankelijk, beëdigd landmeter.

Aan deze opmerking van de dienst Ruimtelijke Ordening werd tegemoetgekomen. Als beëdigd landmeter werd het studiebureau Geotec aangesteld. Na opmetingen, vaststellingen en conclusies besluit Geotec dat het opmetingsplan van het betreffende perceel door landmeter Bruggen nauwkeurig en correct is opgesteld. De betwiste limiet blijkt dezelfde maatvoering te hebben op het plan van landmeter Bruggen, aangesteld door de aanvrager, als op het plan van landmeter Cielen, aangesteld door de linkerbuur.

Er zijn aldus drie landmeters die dezelfde perceelgrens vaststellen.

Huidig voorliggend dossier beschikt over twee opmetingsplannen van landmeter Bruggen.

Naar aanleiding van een argument in het bezwaarschrift waarin vermeld staat dat het plan van landmeter Bruggen niet ondertekend, noch gedateerd is, werd op basis van artikel 4.3.1 van de VCRO door de dienst Ruimtelijke Ordening aan dhr. Bruggen gevraagd om het originele opmetingsplan van 2002 voor te leggen en voor eensluidend te verklaren teneinde de aanvraag op gepaste wijze te kunnen beoordelen. Dit gebeurde op 01/12/2014.

Aangezien er twee inplantingsplannen bij het dossier werden gevoegd, waarbij het ene de relatie met de burens verduidelijkt, maar niet de geplande werken, en het andere eerder een beplantingsplan betrof, werd door de dienst Ruimtelijke Ordening op basis van art. 4.3.1 van de VCRO gevraagd om de gewenste reliëfwijziging nogmaals uit te tekenen op het inplantingsplan op schaal 1/200. Dhr. Grootaers heeft op 27/11/2014 dit plan verduidelijkt.

Door deze bijkomende gegevens is het CBS derhalve bij deze aanvraag nu wel in staat om de gevraagde werken ruimtelijk te beoordelen.

Door de configuratie en de afmetingen van het betreffende perceel is deze aanvraag tot de aanleg van een hellende inrit langs de woning met een oppervlakte van 110m² en het herstel van de talud langs de rechterzijgevel van de naastliggende woning in overeenstemming met de algemene stedenbouwkundige voorschriften en de vigerende normen betreffende een goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft, door het herstel van de talud, een duidelijke sanering van een bestaande toestand waardoor het straatbeeld op een positieve wijze zal worden beïnvloed.

T.o.v. de linker perceelgrens wordt het terrein van de buur vlak aangehouden, en dit over een afstand van 30cm vanaf de perceelgrens. Vanaf deze lijn wordt een groene talud aangelegd richting woning onder 45°. Het talud wordt aldus volledig op eigen terrein gedragen. Deze ligt onder voldoende helling om de stabiliteit van de grond te garanderen.

De groene beplanting verstevigt het hellend vlak. Aan de straatzijde wordt het talud voldoende hersteld en eveneens groen aangeplant, hetgeen het vrij verharde straatbeeld ten goede komt.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 4 februari 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij, die op 24 februari 2015 aan de verzoekende partij meldt dat de aan de aanvrager bezorgde kopie van het administratief beroepsverzoekschrift aan het verkeerde adres verzonden is, zodat het administratief beroep onontvankelijk is.

Verder stelt de verwerende partij nog:

*“Uit verder onderzoek van het gemeentelijk dossier blijkt echter dat de gemeente geen officiële vaststelling van aanplakking heeft gedaan. De beroepstermijn blijft lopen zolang de vaststelling van de aanplakking niet is gebeurd. **U kan een nieuw beroepsschrift indienen zolang de beroepstermijn niet verstreken is!**”*

De verzoekende partij tekent op 27 februari 2015 opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 maart 2015 dit administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 3 maart 2015 beslist de verwerende partij op 2 april 2015 als volgt het administratief beroep onontvankelijk te verklaren:

“ ...

Overwegende dat bij aangetekende brief van 27 februari 2015 beroep werd ingesteld door Marcel Gregoire, wonende aan de Tomstraat 30 in 3700 Tongeren, tegen de beslissing d.d. 19 december 2014 van het college van burgemeester en schepenen van Tongeren, houdende het verlenen van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan Grootaers Dominique voor het aanleggen van een hellende oprit naast het huis (110m²) en het herstellen van de talud aan de zijde van de linkerbuur, zoals voor de bouw van de woning op het kadastraal perceel, afdeling 17, sectie B. nr(s) 376A, gelegen aan de Tomstraat 34 te Tongeren;

Overwegende dat voormeld beroep, dat d.d. 27 februari 2015 werd ingesteld, voorafgegaan werd door een beroep dat d.d. 4 februari 2015 door Marcel Gregoire werd ingesteld tegen dezelfde beslissing d.d. 19 december 2014 van het college van burgemeester en schepenen van Tongeren, houdende het verlenen van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan Grootaers Dominique; dat een afschrift van het beroep dat d.d. 4 februari 2015 door Marcel Gregoire werd aangetekend echter niet bezorgd werd aan de aanvrager van de vergunning, hetgeen door artikel

4.7.21 §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen) op straffe van onontvankelijkheid wordt gesteld; dat, meer concreet, het afschrift van het beroep dat d.d. 4 februari 2015 werd aangetekend, gericht werd aan de Tomstraat 37 i.p.v. aan de Tomstraat 34;

Gelet op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen, verder VCRO);

Overwegende dat door de gemeentesecretaris een attest van aanplakking werd afgeleverd waarin wordt verklaard dat de beslissing d.d. 19 december 2014 van het college van burgemeester en schepenen van Tongeren, houdende het verlenen van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan Grootaers Dominique, werd aangeplakt van 6 januari 2015 tot en met 4 februari 2015; dat dit attest op datum van 26 februari 2015 via e-mail aan de Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen werd overgemaakt;

Overwegende dat de beroepstermijn op 5 februari 2015 verstreek;

Overwegende dat het beroep slechts op 27 februari 2015 werd ingesteld;

Overwegende dat artikel 4.7.21., §3, 3° VCRO het volgende bepaalt:

"... §3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat

3°voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking...-";

Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 maart 2015;

Overwegende dat beroeper schriftelijk werd gehoord bij brief van 3 maart 2015;

dat beroeper op 23 maart 2015 een schriftelijk antwoord formuleerde; dat dit antwoord geen nieuwe elementen bevat waaruit kan worden afgeleid dat het beroepschrift wel ontvankelijk is;

Overwegende dat het beroep omwille van voormelde redenen onontvankelijk is;
...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, noch de tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Het ontbreken van excepties belet niet dat de Raad de ontvankelijkheid van een beroep onderzoekt.

De Raad oordeelt echter dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Verzoeker vordert om de bestreden vergunning te schorsen bij hoogdringendheid vermits de vergunde werken dreigen aangevat te worden door partij Dominique Grootaers en dit ondanks het ernstig gefundeerde dispuut over de perceelsgrenzen van beide eigendommen dat partij Grootaers aan haar laars lapt.

De voorgenomen werken gebeuren immers totaal ontoelaatbaar deels op de eigendom van verzoeker en zijn daarenboven nefast voor de stabiliteit van de woning van verzoeker, zoals hiervoor reeds aangehaald, en waarbij verzoeker eveneens verwijst naar zijn stukkenbundel.

Er is in casu ontegensprekelijk een moeilijk te herstellen nadeel aanwezig, zelfs als dit niet langer zou moeten aangetoond voor Uw Raad.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

De rechtsbasis voor een schorsing door uw Raad bevindt zich in artikel 40 van het Decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Dit artikel stelt als voorwaarden dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid én op grond van een of meer ernstige middelen.

De hoogdringendheid in deze zaak is alvast hoegenaamd niet aangetoond.

De parlementaire voorbereiding van het vermelde artikel leert dat de omvorming van de 'vereiste van moeilijk te herstellen ernstig nadeel' naar hoogdringendheid' is ingegeven door de eerdere wijziging van de voorwaarde bij de Raad van State in 'spoedeisendheid' (zie hieromtrent ook C. DE WOLF, Van MTHEN tot hoogdringendheid, x002015, nr. 1, 72-76).

De Raad van State oordeelde omtrent deze wijziging reeds, met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding, dat de spoedeisendheid voortaan zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met

onherroepelijke schadelijke gevolgen (zie bijv. RvS 8 januari 2015, nr. 229.756; Pari. St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

Een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, moet uw Raad dan ook overtuigen, aan de hand van concrete feiten, van de urgentie van de zaak.

Ons college is van mening dat de uiteenzetting van de verzoekende partij schromelijk tekortschiet om uw Raad een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden vergunningsbesluit te horen bevelen.

De verzoekende partij beroept er zich louter op dat "de vergunde werken dreigen aangevat te worden door partij Dominique Grootaers en dit ondanks het ernstig gefundeerd dispuut over de perceelsgrenzen van beide eigendommen, dat partij Grootaers aan haar laars lapt"

De voorgenomen werken gebeuren volgens de verzoekende partij "immers totaal ontoelaatbaar deels op de eigendom van verzoeker en zijn daarenboven nefast voor de stabiliteit van de woning van verzoeker", waarbij verzoeker laconiek eveneens verwijst naar zijn stukkenbundel.

Het gaat echter niet op zich in de uiteenzetting van de redenen voor de spoedeisendheid te beperken tot dergelijke summiere bewering en verder in algemene zin te verwijzen naar de stukkenbundel. Het is niet aan de verzoekende partij, noch aan uw Raad, om in de diversiteit aan stukken (25!) zelf de overtuigingselementen te gaan zoeken die de hoogdringendheid aantonen. Het verzoekschrift moet op dit punt zelf voldoende duidelijkheid scheppen, quod in casu certe non.

Daar waar de verzoekende partij overigens in hoofdzaak verwijst naar geschonden eigendomsrechten, geldt dat vergunningen een zakelijk karakter hebben en dat zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten (artikel 4.2 22, § 1 VCRO). De discussie hieromtrent vormt bijgevolg een burgerrechtelijke betwisting die uitsluitend onder de bevoegdheid van de burgerlijke rechter valt en bijgevolg niet onder de bevoegdheid van uw Raad.

...

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"...

Verzoeker stelt in zijn inleidend verzoek dat de vordering hoogdringend is (en bijgevolg de schorsing rechtvaardigt) "omdat de werken dreigen aangevat te worden".

Verzoeker in tussenkomst brengt evenwel het PV van voorlopige oplevering bij waaruit blijkt dat de betreffende werken reeds voltooid zijn waardoor er van enige hoogdringendheid geen sprake (meer) is en bijgevolg de schorsing van de bestreden beslissing, zijnde een beslissing strekkende tot verwerping van het beroep van verzoeker wegens laattijdige indiening, niet kan worden toegestaan.

Hierbij dient benadrukt te worden dat verzoeker zelf reeds bijzonder veel tijd heeft verloren door zijn eigen nalatigheden, met name door eerst een beroep in te dienen bij de bestendige deputatie op onontvankelijke wijze, om daarna een nieuw beroep buiten

de beroepstermijn in te dienen.

Vervolgens laat verzoeker nog eens anderhalve maand voorbijgaan om nadien te komen beweren dat de vordering tot schorsing effectief hoogdringend is "omdat de werken dreigen aangevat te worden".

Van enige hoogdringendheid kan geen sprake zijn.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing hoogdringend is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar dossier onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder heeft de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

De verzoekende partij moet bovendien een oorzakelijk verband aantonen tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij stelt dat er sowieso sprake is van hoogdringendheid omdat de met de bestreden beslissing vergunde werken, die dreigen aangevat te worden, nefast zijn voor de stabiliteit van de woning van de verzoekende partij en deels uitgevoerd worden op de eigendom van de verzoekende partij.

De tussenkomende partij voegt bij haar verzoek tot tussenkomst een proces-verbaal van de voorlopige oplevering van de werken op 20 juni 2015.

De Raad oordeelt dan ook dat de nadelige gevolgen, die de verzoekende partij met de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wil vermijden, al gerealiseerd zijn, zodat de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doelloos is.

Ter zitting voert de verzoekende partij nog aan dat de werken maar gedeeltelijk uitgevoerd zijn: de werken aan het tuinhuis zouden nog niet voltooid zijn.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat de tussenkomende partij het volgende aanvraagt: *"het aanleggen van een hellende oprit naast het huis (110m²) en het herstellen van de talud aan de zijde van de linkerbuur zoals voor de bouw van de woning"*.

De bouw van of werken aan een tuinhuis zijn geen voorwerp van de aanvraag: dat het tuinhuis op één van de bij de aanvraag gevoegde plannen ingetekend is, volstaat niet om daaruit af te leiden dat de bouw van of werken aan dit tuinhuis een onderdeel zijn van de vergunningsaanvraag.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partij niets aanvoert om de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Jonathan VERSLUYS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS